

[Justitsministeren]

Specielt for så vidt angår adoption af handicappede børn, må det under hensyn til de særlige problemer, der kan opstå ved sådanne børns tilpasning i en familie, kræves, at den familie, der ønsker at adoptere et handicappet barn, efter en samlet vurdering af såvel ansøgerne som eventuelle børn i hjemmet skønnes i besiddelse af sådanne kvalifikationer – herunder ikke mindst menneskelige egenskaber – at en godkendelse, der eventuelt måtte indebære en dispensation fra de pågældende aldersgrænser og regler om antal af børn i familien, i det konkrete tilfælde må anses forsvarlig.

Adoptionssamrådernes og adoptionsnævnets afgørelser træffes derfor også i disse sager efter en konkret vurdering af, om ansøgerne skønnes egnede som adoptivforældre.

Til *socialministeren* (15/8 79) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Agter ministeren at fremsætte lovforslag, der tilgodeser de forældre, der helt eller delvist ønsker deres børn passet på anden måde end på daginstitution, ved i højere grad at lade pengene følge børnene?«

(Spm. nr. 1350).

Begrundelse.

De offentlige udgifter til børnepasning er en af de største sociale poster, og de stiger stadig. Men det er kun de børn, der passes i daginstitutioner eller i tilskudsberettigede dagplejer, som får gavn af disse penge. Tiden er nu inde til en omlægning af det offentlige forbrug af penge til børnepasning, således at forældrene får reelle muligheder for at vælge, hvorledes deres børn skal passes.

Besvarelse (23/8 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Så vidt jeg forstår spørgeren, er det tanken, at den nuværende offentlige støtte til daginstitutioner og den formidlede dagpleje skal nedsættes, hvorefter det sparede beløb skal anvendes på de børn, der bliver passet på anden måde, f. eks. af moderen eller faderen eller af slægtninge.

De tanker, der ligger bag spørgsmålet, har tidligere været forhandlet i Folketinget, jfr. således den forespørgsel, som blev behandlet i tinget den 30. januar 1979.

Dengang anførte jeg, at regeringen ikke for øjeblikket havde planer om at tage familiepolitiske initiativer, der kunne fremme de intentioner, der lå bag forespørgslen. Regeringen ville imidlertid nøje følge udviklingen og ikke mindst på baggrund af børnekommissionens betænkninger overveje fremtidige aktiviteter.

Disse betragtninger gælder fortsat på det område, som omfattes af det nye spørgsmål.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (15/8 79) af:

Grove (KF):

»Vil ministeren fremsætte forslag om ændringer, eventuelt en liberalisering af postloven?«

(Spm. nr. 1351).

Begrundelse.

I det sidste års tid har det tydeligt vist sig, at styringen inden for postsektoren trænger til at blive kulegravet. Postvæsenets service er gennem de senere år, trods store bevillinger, blevet forringet på så godt som alle områder. Den langsommelige ekspedition af alle former for postale forsendelser koster efterhånden erhvervslivet store ekstraudgifter. Postvæsenet kommer gang på gang med lange og brede forklaringer om årsagerne til forsinkelserne og lover bod og bedring, men trods store personaleudvidelser bliver serviceniveauet snarere ringere og ringere.

På den baggrund mener jeg, at postloven trænger til en gennemgribende revision, eventuelt med henblik på en liberalisering, så monopolet brydes.

Udviklingen har vist, at lapperier ikke længere slår til.

Besvarelse 22/8 79):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

I mine besvarelser af 25. juni 1979 og 4. juli 1979 af hr. Groves spørgsmål om, hvad jeg agter at gøre for at sikre stabil postbesørgelse (spørgsmål nr. 1089), henholdsvis hr. Groves spørgsmål om, hvad jeg agter at gøre for at sikre en hurtigere brevforsendelse (spørgsmål nr. 1125), har jeg bl. a. nævnt en række forhold, der medfører, at post- og telegrafvæsenet ikke altid kan leve op til de fast-